

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

Casus xxxvij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

to vltus vendebat: et quanto maius tanto ca-
 ri. Vbi possessio eade vendita in anno p-
 mo valet. l. aureos: in anno sequenti vale-
 bar. xlii. et in sequenti. xlvij. et in sequenti.
 xlvij. et sic de alijs. Et ita dominus iussit com-
 purari fructus sorte: non quod tantum de precio
 minueret quantum valebat fructus: sed quod p-
 portionabiliter tantum diminueret de precio
 quantum de re fructuum percipiendo. Et quod
 iste sensus sit bonus signum est: quod postea quod
 illa terra redderet. vii. percentum: quilibet pos-
 sessio in. xvij. anno fuisset ex toto libera si
 fuisset valor fructuum computatus in sorte.
 et pro venditor: in. xvij. anno libere sine p-
 cto ea potuisset rebabere: quod est falsum.
 quod vsque ad. l. annum erat emptoris. Ad sed
 nego antecedens. Ad prima pbatone di-
 co: quod aliqui talis venditor si posset habe-
 re pecunia super pignore nollet vendere sed
 quod aliter facere non potest. vult vendere. quod
 pro: quia si non inueniat qui faciat pactum
 de retrocedendo vendet aliqui absolute:
 et postea quod tunc vellet vendere et tamen non habe-
 ret magis voluntate vendendi quam vendit
 absolute quam quod vendit cum dicto pacto sed
 minus. Unde simpliciter vult venderet
 et habeat velle tunc non vendendi. l. si
 posset vellet non vendere. Notandum est
 tamen quod etiam venditor non intendit ven-
 dere. sed fingit et decipit emptorem: nihil
 loquens tenet venditio si dicit se velle ven-
 dere alioquin etiam de vendente absolute
 idem dicit posset: et pro si post decem an-
 nos diceret se intentione vendendi non hab-
 uisse: et h. pbarer per testes vel iureiuran-
 do. vel si non pbarer: tamen h. crederet emptor
 renere in pscia resignare rem emptam
 et fructus. quod dicere stultum est. Suffi-
 cit si dicit se velle vendere. Ad sed
 aut dico: quod in venditioe dupliciter est co-
 ditio. Vno modo ut intelligat annexa ipse
 venditori: quod. s. venditio sit suspensa vsque
 ad certum terminum. Alio modo quod est an-
 nexa rei vendite: ut cum aliquid vendit
 cum tali vel tali onere. Et primo quidem
 modo non transfert dominium nisi aduentu
 ente termino: sed secundo modo secus. Dico
 re. pro quod si iura venditio non possit fieri
 ut conditionate: est ignorant loquor: quod h. nul-
 libi habet. sed postea Leuit. vbi supra.

habet oppositum. quia illa terra vendeba-
 tur sub conditione redimendi: et tamen tali condi-
 tione non obstante fructus erant emptoris.
 Et idem expressse habet in istis de emptis. et ve-
 ditio. s. emptio. Ad tertium dico: quod illi non
 dicitur hunc tractum usurarios inuenisse
 sed eo fuisse vios. Et dato quod ab eis esse
 inuenit: non sequitur quod sit usurarius. Ad quartum
 dico quod nunquam videtur doctorum scribentem vel
 doctum dicentem oppositum ex finia. Si
 autem aliquid imperiti oppositum dicit non
 est curandum.

Casus xxxvij.

Queritur tricesimo se-
 ptimo. Ut liceat rem suam apud
 alium detentam furtim surripere.
 Ad hoc autem Rodericus Archiepiscopus. q.
 pre. ri. j. et Petrus de palu. i. liij. et Henricus. et
 Dista. et Aureo. i. liij. q. d. q. xxi. et scriptus
 Tho. ij. q. q. lxxv. Dico quod autem res tua
 est detenta apud alium iuste: puta quia est de-
 positata: aut iniuste. Si prima: non licet tibi
 sine scriptura Thome. quod grauas depositarium
 ad reddendum aut ostendendum se innoxium. ff.
 depositi. vel legem depositi. z. l. si hodie
 Et idem intellige si est accommodata: quod is
 cui est accommodatum aliquid tenet de re amica
 ff. commodati vel contra. l. rem mihi. Et
 similiter idem est de pignore. ff. de furtis
 l. eum qui. z. l. creditoris. s. idem scribit
 Unde teneris releuare grauam de depo-
 sitarij sine scriptura Thome. Et idem intellige de
 alijs. Si vero secundum: tunc accipiendo re tu-
 am aut aliquid equalens sine Archiepiscopo. pcc-
 cas ut dicit scriptus Thome. quod mixtas tibi tu-
 sticia. q. j. l. nequis in ppta ca. l. j. Non
 tamen tenet restituere. Hec scriptus Thome. et
 supradicti. Tamen sine Archiepiscopo. aliqui potest h. li-
 cere et tunc se requirunt. Pro quod non sis du-
 bius: quod exponeres te periculo furti Argu-
 mentum. dist. xxxvij. habuisse. Secundo quod non
 possis re tuam habere in iudicio: quod sed Petrus
 aureo. tunc est quod non habes quod velit restitui
 carl aut iudicis presentia et sine Archiepiscopo. quod
 non speras iusticia. Tertio quod non sit verum
 si sequitur scandalum alijs: quod nemo debet
 cum alio sacrum locupletari. extra de

De quonibus impertinentibus

reg. iur. li. vi. Quarto qd etiam non iminetur tibi periculum fame ex hoc qd scietur qd si des scire famam suam negligit/nimis crudel est. xij. q. i. nolo. Quinto qd non iminetur periculum propter personam: qd si esset tentare deum. Argu. xxij. q. ij. q. r. Sexto qd tua scia sit stabilita: sic qd dea non facias.

Ellice igitur conclusiones.

Prima. Qui furtive accipit rem suam iuste detenta. s. qd est depositata: commoda vel propter non data: peccat et tenet alium releuare.

Secunda. Qui pro accipit iniuste detenta cum possit habere in iudicio: peccat quodam sibi ministrando iusticia: s. non tenet restituere.

Tercia. Similiter peccat qui accipit et non est certus qd sit sua: etiam in iudicio non poterit re habere.

Quarta. Qui pro accipit credens idem scadalu sequi alijs: peccat. sed non tenet restituere nisi ratione scadalu. et idem est de accipiente cum periculo propter fame vel personam: vel propter sciam: qd. s. peccat. sed non tenetur restituere: nisi forte propter erroneam conscientiam.

Quinta. Qui autem non potest habere in iudicio: et est certus. nec credit scadalu sequi alijs: nec sue fame: nec personam periculuz: nec facit conscientiam: non peccat furti surripiendo rem suam vel aliquid equalis.

Sexta. Adde qd cum res possit quodam via iudicij haberi: sed res est modica et expese fieret magne vel sequens inimicitie pro re parua: tunc etiam licet concurrentibus alijs partionibus: qd impossibile est quod est possibile eum damno.

Casus xxxviij.

Querit xxxviij. Vtrum quis possit mortaliter peccare in modo furtive rem parua: Ad hoc rñder Pisa. ti. furtu. et Archie. ij. pre. ti. s. c. de furto. et s. Tho. ij. q. lxxv. ar. vj. et ex dictis eorum oportet facere duplicem distinctionem. Prima est: qd quidam sic furantur minimu qd non accipunt magnum quidam pro etiam magnuz accipunt si possent. Et isti mortaliter peccant: qd non

quod ablatu est: sed mens furantis attenditur. xliij. q. vj. c. vlti. et idem scus Tho. Secunda est: qd eorum qui ita accipiunt parua qd non accipiunt magna: quidam accipiunt contra voluntate dñi: et quidam non. Potest enim esse qd res minima erit multu chara possessori: Hanc innuit scus Tho. ij. q. lx. ij. ar. ti. vij. tertiu. et expresse ponit Pisanus. Et primus quidam peccat mortaliter secundum istos quod intelligo primo: quoniam dñs notabiliter egrefert. et secundo si presumit hoc. et tertio si potest aliter facere. Sed contra: quia paruz pro nihilo reputat: ex. ij. Phyl. Sol. Quod in se est paruu: potestabiliter est magnu dño. et consequenter qd hoc accipit: accipit simpliciter magnu: quia a voluntate dñi dependet tota grauitas in furto: cum de eius voluntate oia eius bona possint accipi. Vel aliter et recte in idem. Quid est paruu licet non variet iusticia nec sit de ea: tñ potest esse de charitate quaz notabiliter offendit.

Ellice igitur conclusiones.

Prima. Res fures damnabunt nisi peniteant et restituant: quia furtuz de se est mortale.

Secunda. Quicumque percipit alienu iuste. s. iur. qd est de lege di.

Tercia. Qui paruz accipit: qd non potest accipere magnu: s. iur. qd de respectu eorum.

Quarta. Qui paruu sic accipit qd non accipit magnu: et sic accipiendo tristat dñm notabiliter et scienter et sine urgente necessitate: peccat mortaliter: et tenetur restituere.

Quinta. Si pro tristat modicu: aut multu: sed ignoranter: aut cum magna necessitate arbitrio boni viri: non peccat mortaliter. quia eo casu ille. deberet velle tibi de re parua fuire.

Casus xxxix.

Querit xxxix. Vtrum sic furtuz non restituere iniuste: Ad quod rñdeo secundum s. Tho. ij. q. lxxv. et Petru de palu. in. ij. et Archiepisco. secundum quos distinguendum est. Si enim res inuenta non inuenit furtuz: ab aliquo possesse: ut aues aut fere.

Et ij